

Wedstrijd der Altaren

Wie is de god dezer eeuw?

Israëls uittocht uit Egypte onder Mozes' geïnspireerd leiderschap was ook een uittocht uit het allegorische Egypte, dat der afgoderij. Voortaan zouden zij zich als Gods uitverkoren volk onder alle naties alleen op Hem richten. Daarvoor was een heroïëntatie nodig. Het woestijnavontuur was als een heropvoedingskamp. Veertig jaar lang! Een oude Joodse wijsheid leert dat één nacht voldeed om Israël uit de slavernij te halen, maar dat veertig jaar nodig waren om de slavernij uit Israël te halen.

Hubert Luns

6 – De profeet Elia neemt het op voor God

Wedstrijd der altaren is het verhaal uit 1 Koningen 18-19, waarin de grote Profeet Elia de 450 priesters van Baäl weerstreeft en wanhopig uitroept: *“Heer zij hebben uw profeten gedood en uw altaren omvergeworpen. Alleen ik ben overgebleven, en mij staan ze naar het leven!”* De wedstrijd hield in dat op de berg Karmel een brandoffer gebracht moest worden dat niet door henzelf mocht worden aangestoken. Maar hoe de afgodsdienaars zich ook aanstelden, hun altaar vatte geen vlam. Toen liet Elia grote hoeveelheden water over zijn altaar uitstorten en bad: *“Jahwe, God van Abraham, Isaac en Jacob, toon heden dat U de God van Israël bent opdat dit volk erkenne dat U de ware God bent en keer zo hun hart weer tot U.”* Toen sloeg het vuur van God uit de hemel neer en verteerde het brandoffer, het hout, de stenen en het stof; het likte zelfs het water in de geul op. Daarop gaf Elia het bevel: *“Laat niemand van de profeten van Baäl ontkomen.”* En zo geschiedde, maar na afloop zat de schrik er goed in en vreesde Elia de toorn van de duivelse Koningin Jezabel. De profeet, ook maar een mens, had een godservaring nodig om weer bij zinnen te komen. Die kreeg hij bij de Horeb die, zoals wij nu weten, de grote berg aan de overkant van de Golf van Aqaba blijkt te zijn, later de Edomzee of Rode Zee genoemd (edom betekent rood). Op die plaats wordt inderdaad een mooie grot aangetroffen waar Elia kan hebben vertoefd.

De Bijbelse verhalen zijn als spiegels die naar toekomstige gebeurtenissen toe een beeld weerspiegelen. Zo luiden de laatste zinnen van het Oude Testament: *“Zie Ik ga u de profeet Elia zenden voordat de grote en vreeswekkende dag van Jahwe komt. En hij zal het hart van de vaders naar de zonen keren en het hart van de zonen naar de vaders, opdat Ik niet hoeft te komen om het land in de ban te slaan.”* Ban dient te worden verstaan als het tegenovergestelde van verzoening of verlossing. (Lev. 27:29.) Van Johannes de Doper, die in de kracht en omstandigheden van Elia predikte, zegt Jezus: *“Deze is de Elia die komen zou.”* Beide droegen een haren mantel. Johannes kwam als het ware uit het niets opdoemen zoals het ook bij de letterlijke terugkomst van Elia zal toegaan. De verwachting leefde onder de Joden dat Elia samen met Enoch zou terugkomen, de twee Bijbelse figuren die nooit gestorven zijn maar wel opgenomen. Die verwachting leeft ook in het Christendom in de twee getuigen uit het Boek Openbaring die in een laatste wedstrijd der altaren de Antichrist een lesje komen lezen. Na volbrachte taak sterven ook deze twee een menselijke dood.

De gezegende tijd van het nog komende Loofhuttenfeest

De gezegende tijd dat de Joden en Christenen gezamenlijk het Loofhuttenfeest vieren, dient te worden gezien in het licht van Paulus' brief aan de Romeinen waarin hij zegt (11:25): *“Ik wil niet dat u deze verborgenheid onbekend zij: dat de verharding voor een deel over Israël is gekomen totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. En alzo zal geheel Israël zalig worden.”* Dit sluit aan bij Mozes' laatste toespraak aan de poorten van het beloofde land, waarbij hij de zegen en de vloek voorhoudt. De zegen indien zij zich aan het verbond houden en de vloek indien zij opstandig worden. En dat zij opstandig zullen worden en van Gods wegen afwijken weet hij ook te vertellen, met name in hoofdstuk 34:14 e.v. van Deuteronomium. Ondanks dat wordt ook aangekondigd dat de verstoting niet definitief is, want zegt Mozes in Deuteronomium 30:1-6: ten slotte, ja ten slotte, al was Israël verdreven tot aan het eind van de hemel zal God hen vergaderen en wel doen boven al hun vaderen en alsdan zal Hij hun hart besnijden om God lief te hebben met geheel hun hart en geheel hun ziel. Er is dus nog een toekomst, een glorierijke, waarin Israël tot de schaapstal zal zijn teruggekeerd en er één grote universele kerk is. Die tijd wordt gekend als de Tijd der Naties, zoals de profeet Zacharia aankondigt, en het wordt elders het Duizendjarig Rijk genoemd of Vrederijk. Dat zal ook de tijd zijn waarin de Protestanten en Rooms Katholieken van hun dwaalwegen zijn teruggekeerd en de Moslims zich tot de Drie-ene God hebben bekeerd (en dus geen Moslim meer zijn).

Van de drie grote Joodse feesten zijn slechts twee feesten door de Christelijke Kerk overgenomen: Pasen en Pinksteren, maar het grootste, het Loofhuttenfeest, is niet overgenomen. Volgens de aangehaalde profetie zal dat pas in de Tijd der Naties gebeuren. De tabernakel- of tenttocht zal in de Tijd der Naties door dezelfde allegorische woestijn gaan als voordien. Dit is beeldtaal waarmee de innerlijke pelgrimage van de ziel wordt aangeduid. Tijdens deze tweede trektocht zal de woestijn bloeien zoals alleen een woestijn kan bloeien, een beeldtaal die is ontleend aan Jesaja 35:1 e.v.: *“De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover vrolijk zijn en de wildernis zal zich verheugen en bloeien als een roos.”* Dat visioen is zoals dat van Ezechiël 37, waar de dorre doodsbeenderen tot nieuw leven worden gewekt. Dit is een rijke beeldspraak. In de Tijd der Naties is de trektocht naar het beloofde land een zaak voor iedereen geworden, want het beloofde land staat model voor het herstel van de paradijselijke staat naar de beloftes aan Abraham in wien alle naties der wereld gezegend zouden worden.

7 – *Telkens weer eenzelfde strijd*

Zoals het was in de dagen van Mozes en in de dagen van Elia beleven wij thans een periode van geloofsafval. Gaan wij ook net als toen een wedstrijd tegemoet? Hoe het ook zij: na geloofsafval komt altijd weer een geloofsopleving. Voor wat de komende geloofsopleving betreft, moet ik aan een priester denken die tijdens een retraite zei: *“In de Middeleeuwen leek Europa gekerstend. Dat was ook zo. Maar nu lijken diezelfde volkeren totaal ontkerstend. U zit hier nu wel. Maar daarbuiten beschouwen ze u als de laatsten der Mohikanen. Zo is dat. De miserie daarvan voelt u aan uw lijf, merkt u in uw gezinnen. We zijn uitgekaart. Zo is het! Maar voor God is het zo niet. U bent niet de laatsten. U bent de eerstelingen van een nieuwe generatie.”*

De allerlaatste wedstrijd ligt nog ver in het verschiet; voordat dat geschiedt moet de wereld door de zogenaamde Tijd der Naties hebben genavigeerd, geschetst in Zacharia 14:16-21, het voorlaatste boek uit het Oude Testament. Hier wordt het Hebreeuwse ‘goj’ als naties, volkeren of heidenen vertaald; heidenen had ook gekund. Dat visioen wacht nog op zijn vervulling, want in die gezegende tijd zullen het Joodse volk en de christenvolken samen het Loofhuttenfeest vieren en moeten zij dus samen hetzelfde geloof belijden. Het Loofhutten- of Tentenfeest is het beeld van de geestelijke Exodus. Zo zegt de profetie: *“En als het geslacht van het [allegorische] Egypte niet opgaat [om de Heer te aanbidden], dan zal dezelfde ramp hen treffen.”* (Ez. 14:18) De aangekondigde straf is gebrek aan regenval. Ondanks dat Egypte niet van regenval afhankelijk is omdat het zijn water uit de Nijl betreft, zal zij met dezelfde plaag getroffen worden die normaal het gevolg is van regentekort. Dat is misoogst. Met andere woorden: zij die menen te kunnen betrouwen op eigen kracht zullen bedrogen uitkomen. Mozes had ook een wedstrijd te strijden waarbij hij zich tegenover de zich godwanende Farao als Elohim (God) moest presenteren. (Ex. 7:1) In die strijd moest hij de naam Israël eer aan doen, een naam waarvan de betekenis niet zo toevallig ‘groter dan Isis en Ra’ is of ‘strijder met God’.¹⁾ De tovenaars aan het Egyptische hof vermochten hetzelfde als Mozes, maar hun plagen konden zij in tegenstelling tot Mozes niet ongedaan maken.

1) Jacob ontvangt voor het eerst de naam Israël nadat hij met een engel had gestreden want “de engel kreeg niet de overhand”. (Gen. 32:22-29) In de interpretatie van ‘groter dan Isis en Ra’ is het niet Gods engel, maar de afgrondsengel waar hij mee gestreden heeft, de ene opperste engel die bij Ezau hoorde en hem altijd tot het kwade aanzette. Afgrondsengel is een geoorloofde vertaling omdat het Hebreeuwse Elohim, dat in de tekst met ‘God’ wordt vertaald (verzen 28 en 30), ook op een machtig heerschap of een gevallen engel kan slaan, zoals in 1 Koningen 11:5 en 11:33, waar het de godin Astarte voorstelt. In het Egyptische pantheon was Ra de schepper van het heelal, de zonnegod die zichzelf schiep. Ra deelde zijn essentie samen met de godin Isis, de Egyptische versie van Astarte. ‘Groter dan Isis en Ra’ wil daarom zeggen dat Yahweh, in wiens dienst Jacob stond, groter is dan al het geschapene en zeker groter dan een of andere afgrondsengel, die in die tijd als een god werd gezien. De gebruikelijke en ook korrekte uitleg voor de betekenis van Israël is: ‘strijder met God’ of ‘hij zal als God heersen’ (isra wijst op sar = heerser). Een minder correcte uitleg is: ‘hij die God ziet’. Binnen die laatste verklaring zag St. Augustinus in de engel waarmee Jacob streed een figuur die zich net als de Christus vrijwillig heeft laten overmannen (preek 229.F.2).

Volgens de zalige Anna Katharina Emmerick ging de strijd tussen Jacob en de engel om het sacrament van voortplanting die tot Maria’s onbevleete ontvangenis moest leiden. Deze bevond zich volgens haar in een verdikking tegen de heup aan. Hiermee wordt niet aangegeven of het een engel van God was of de afgrondsengel. In Genesis 32:26 staat: “Toen de man gewaar werd dat hij Jacob niet aankon, stootte hij hem bij de worsteling tegen de heup, zodat die werd ontwricht.” Daarvan zegt de “ArtScroll Tanach Series” (Mesorah Publ. # 1986): “Het Hebreeuws voor heup (heupgewricht) is letterlijk ‘lepel van de heup’, wat op de spiermassa wijst die over het heupgewricht ligt, die gewelfd is als bij een deksel [lepel] van een schenkan. [Rasshi]”, en ook: “De Midrash interpreteert de daad van de engel als een poging Jacobs nageslacht te kwetsen [letterlijk: het voortbrengsel van zijn heupen].”

8 – De Geloofsafval Kent óók haar Traditie

Mozes ging een confrontatie aan met het stelsel wat tegenwoordig de Egyptische oer-gnosis heet. Met die term wordt aangegeven dat het de moeder is van alle ketterijen, tovenarij en geloofsafval. De aanbidding van het Gouden Kalf of Apisstier geeft de indruk dat de Egyptische opvattingen uitermate primitief waren en dat was ongetwijfeld het geval voor het gewone volk, maar voor de elite lag dat anders. De verheven magische kennis was aan de priesterklasse voorbehouden en de farao was een priesterlijke koning. Zo was het toen en zo is het altijd geweest. De geheimzinnigdoenerij van de Vrijmetselarij is daar een voortzetting van. Dat is wel heel wat anders dan de Christelijke Kerk die stelt dat daar waar de kennis van wat we geloven aan kinderen wordt geopenbaard dit voor de wijzen van deze wereld verborgen blijft. (Luk. 10:21)

Alhoewel ‘gnosis’ in het Grieks gewoon ‘kennis’ betekent, is het geen neutrale term en duidt het op een groep van filosofische stelsels die haaks staan op de Bijbelse leer. De Gnostiek kent een lange traditie en het is daarom niet onaannemelijk dat de leer van Simon de Magiër, ook wel de Magiër van Samaria genoemd, tot de Egyptische oer-gnosis teruggaat. Hij was de eerste die de Gnostische ideeën met het Christendom heeft vermengd. De Gnostische ketterij werd door een van zijn leerlingen, Valentinus, op schrift gesteld. Hoogstwaarschijnlijk is de door hem genoemde leraar Theodas (godsgeschenk), die de Apostel Paulus had ontmoet, dezelfde is als Simon de Magiër. Dankzij de uitgebreide verslaggeving van Irenæus en Clemens Alexandrinus over de Valentijnse leer kan een tamelijk nauwkeurig beeld worden getekend van wat toen heerste.

Volgens Irenæus van Lyon is Valentinus, die in de eerste helft van de tweede eeuw leefde, de eerste die de leringen van Simon de Magiër tot een filosofisch systeem heeft weten uit te bouwen. Dat is bekend geraakt als de Valentijnse leer. De veronderstelde inspirator komt als Simon de Magiër in Handelingen 8:9-24 ten tonele, welke figuur door Irenæus uitgebreid besproken wordt in zijn boek Ketterijen, hetgeen weer gedeeltelijk is ontleend aan het verslag van Justinus de Martelaar. Traditioneel wordt deze Simon daarom als de eerste Christelijke Gnosticus gezien en daarom ook is hij als uitgangspunt genomen voor de gedeceeteerde restauratie van de Gnostiek in 1889, dat is op het eeuwfeest van de Franse Revolutie. Omdat van de hersenspinsels van Simon de Magiër weinig bekend is, werd men bij die herstellpoging grotendeels teruggeworpen op de Valentijnse leer, waarover wél een voldoende aantal oude manuscripten bestaat.

Dit restauratiewerk is binnen de Vrijmetselarij ingezet door Jules Doinel, raadslid van de Grand Orient de France (GODF), met actieve steun van de zogenaamde Papus: Gérard Encausse. Na zijn opmerkelijke bekering tot het Christendom en die van zijn compagnon tijdens de herfst van 1894 heeft deze restauratie een gevoelige slag gekregen, wat niet weerhield dat de ideeën daarvan gretig zijn onthaald binnen de filosofische ateliers van de Vrijmetselarij. De eed van de “Gerestaureerde Gnosis” luidde aldus: *“Ik belijd de leer van de emanatie en het heil via de Gnosis (wetenschap).”* Hieruit volgt de volstrekte onverenigbaarheid van het Christendom met de Gnosis en diens evenknie de Vrijmetselarij. Deze emanaties veronderstellen een stroom van dualistische generaties, door de Gnosis ayonen genoemd, waarvan bij elke trede een actief en een passief element ontspruit. Maar wat is nou precies een ‘Christelijke Gnostiek’? Het is een toeëigening en verdraaiing van de Christelijke geloofswaarheden waarbij de Christelijke formules, ritens en functies het godslasterlijke werk maskeren. Doelbewust profaneert het de Heilige Schrift, en in het bijzonder de Evangelien, zoals het ook de Rooms Katholieke sacramenten en hun liturgie profaneert.

Centraal in alle Gnostische systemen is: “God en zijn schepping zijn één”. Daarbij schrijft die schepping voort via opeenvolgende ontvouwingen (emanaties) van het ene tegenover het andere (zwart-wit, yin-yang, mannelijk-vrouwelijk). Ditzelfde denken

vinden we terug in de Joodse mystiek, maar in omfloerste taal, en verklaart waarom er een tendens is binnen een bepaald stramien van het Jodendom om de ‘Bijbel’ als Woord van God ondergeschikt te maken aan de ‘schepping’ als Woord van God, waarbij men met dat laatste op de tien scheppingsgezegden doelt uit het eerste bijbelhoofdstuk. Aldus plaatsen zekere stromingen binnen het Jodendom de Joodse mystiek een trap hoger dan de Bijbel. Zo zag de door het orthodoxe Jodendom geëxcommuniceerde Spinoza (1632-1677) – die net weer een trap te hoog ging – God niet als een afzonderlijk wezen met eigenschappen zoals een wil of intellect. Zijn god schiep niet de natuur, maar is de natuur zelf. Spinoza zag overeenkomst tussen wiskunde en de Joodse mystiek. Hij beschouwde de mathematische methode als uitermate geschikt om kennis van de kabbala in het Westen te propageren. Kabbala is het Joodse woord voor Gnosis en oorspronkelijk ook een neutrale term in de zin van aanvaarding van wat ‘mondeling ontvangen’ (lekabbel) wordt.

9 – De Magische Praktijk binnen het Jodendom

De oergnosis, zo vertelt de visionaire Anna Katharina Emmerick, is door de Israëliische priesterklasse uit Egypte meegenomen en dat vertelt ook Albert Pike, die een belangrijk historisch figuur is. Het imposante standbeeld van hem in Washington D.C. draagt als plakkaat: *“In liefdevolle herinnering aan Albert Pike, de leider van de wereldwijde Maçonnieke beweging.”* Het ligt in de lijn der verwachting dat hun magische kennis op Egypte teruggaat. Het hoeft ook niet te verbazen dat Rabbi Yochanan in de derde eeuw onderwees dat *“Niemand tot het Sanhedrin kan worden aangesteld die niet lang van gestalte is, een wijze meester is, volleerd in visioenen, van eerbiedwaardige leeftijd en de tovenarij beheerst...”* (Bab. Sanh. 17a) De zogenaamde david- of jodenster is van oudsher een alchimistisch symbool en uiting van de som van alle hocus-pocus.²⁾ Alchemie richt zich op de trotse zelfverheffing van de mens onder het mom van de transformatie van lood in goud. Het heeft niets met chemie te maken in onze moderne betekenis, maar met zelfontplooiing en het beheersen van de natuur, dat heet: het doen van magie. De benadering en onderliggende filosofie zijn volstrekt onverenigbaar met het Christendom.³⁾ Helaas, zoals in mijn boek⁴⁾ *“De Opgang van Mens en Wetenschap”* uitgelegd, is onze huidige wetenschap vanuit het alchimistische denken ontstaan waardoor er een mentaliteit heerst om God te ontkennen en op zijn best te negeren, hetgeen tot bittere vruchten aanleiding heeft gegeven. Hier in deze artikelenreeks wordt juist een poging gedaan om de wetenschap met het Christelijke te verenigen.

Volgens mijn Oxford encyclopedie werd de Davidster, ook wel Magen David genoemd (het schild van David), in 1354 voor het eerst door de Praagse Joodse gemeenschap als hun embleem geëtaleerd. Dat was een tijd dat in het Jodendom magie als iets vanzelfsprekend werd beschouwd. Zo kon gebeuren dat Rabbi Me’ir Ben Shim’on van Narbonne rond het jaar 1235 zijn polemieek de *“Milchemet Mitzvah”* (oorlog van de geboden) uitgaf in een poging de Kerk ervan te overtuigen dat het Judaïsme een achtenswaardige godsdienst is die niets bevat dat in de ogen van de Heilige Stoel als ketters kan worden beschouwd. Maar onbedoeld leverde hij veel bewijsmateriaal van het tegendeel, want hij gaf aan hoe meditatie en magie met het Jodendom (uit die tijd) verweven waren. Zijn poging en dat van andere Joodse leiders waren goedbedoelde gestes, maar haalden niets uit. In de zomer van 1239 beval paus Gregorius IX de inbeslagneming en

2) “Dictionnaire des Symboles” van Chevalier en Gheerbrant # 1982; onder ‘Sceau de Salomon’: “De Davidster is een alchimistisch symbool”.

3) Alchemie is uit het Arabische al-keme afgeleid dat ‘van Egypte’ betekent. Egyptes oude naam was Kemet dat zwart betekent in de trant van vruchtbare of zwarte aarde, hetzelfde als bij de vruchtbare rivierdelta van Mesopotamië (Irak), in de plaatselijke taal indertijd Sawâd genoemd.

4) De Opgang van Mens en Wetenschap is te verkrijgen bij Jeanne d’Arc uitgeverij.

verbranding van alle magische Joodse teksten, van de vereerde Talmoed tot aan de esoterische geschriften van de kabbala toe. In totaal werden in Frankrijk 24 wagonladings met zo'n 11.000 handschriften (nog geen drukpers) aan de vlammen prijsgegeven, waarmee millennia van Gnostieke speculaties tot een roemloos einde kwamen.

Enkele feiten over het ontstaan van de Davidster / Hexagram

Onder Joodse mystici en wonderdoeners werd het hexagram het meeste gebruikt als magische bescherming tegen demonen, en in die functie werd het vaak op de buitenkant van mezuzahs en amuletten aangebracht. In de Middeleeuwen verschijnt het dikwijls op Christelijke kerken maar hoogstzelden op synagogen of Joods rituele objecten. Het was de Menorah (een zeven- of negenarmige kandelaar) die als het belangrijkste Joodse symbool gold vanaf de oudheid tot aan de laat-Renaissance periode. Een ander toepassing van het hexagram in de Middeleeuwen was als een Joods waarmerk of heraldisch embleem, in het bijzonder in Praag en onder de leden van de Joodse Foa familie, die in Italië en Holland verbleven. Keizer Karel IV gaf de Joden van Praag in 1354 het privilege om hun eigen vlag tijdens staatsaangelegenheden te tonen. Hun vlag toonde in het midden een grote zespuntige ster. Een vergelijkbare vlag is tot op heden te bezichtigen in Altneuschul, de oudste synagoge van Praag. Vanuit Praag verspreidde het embleem naar de Joodse gemeenschappen in Moravia en Bohemen en tenslotte naar Oost-Europa. In het 17^e eeuwse Wenen werd het Joodse kwartier van de Christenen gescheiden met een grenssteen met op de ene zijde een hexagram en een kruis op de andere, wat de eerste keer is dat de zespuntige ster werd gebruikt om het Jodendom als geheel voor te stellen in plaats van een specifieke groep. Met hun emancipatie na de Franse Revolutie zochten de Joden naar een symbool om zichzelf met een vergelijkbaar symbool te presenteren als het kruis van hun Christelijke tegenhangers. Ze opteerden voor de zespuntige ster, voornamelijk op grond van heraldische overwegingen. Het geometrisch ontwerp viel in de smaak bij de architecten van synagogen. Het is opmerkelijk dat de religieuze Joden van Europa en het Oosten, die reeds gewend waren aan het hexagram op hun amuletten, dit gesculeerde embleem van de renaissancejoden direct als een volwaardig Joods symbool accepteerden, alhoewel een schriftuurlijke basis daartoe ontbrak. Toen Theodor Herzl een symbool voor de Zionistische beweging zocht koos hij het hexagram, nu omgedoopt in de Ster van David, omdat het zo bekend was en het toen nog geen duidelijke religieuze connotatie had. Tenslotte verscheen het in het centrum van de vlag van de nieuwe Joodse staat. Tegenwoordig wordt het als teken van hun nationale wedergeboorte gezien.

De situatie is nu totaal anders. De kleine minderheid binnen het Jodendom die zich in onze huidige eeuw afscheidt en zich met de oude tovenarijpraktijk verontledigt, eufemistisch Joodse mystiek of kabbala genoemd, beklaagt zich erover dat de boekverbrandingen, alhoewel niet perfect, onder Gregorius IX zo effectief zijn geweest. Een geliefde handleiding tot de Joodse Abracadabra (ik schep wat ik spreek) is de Sefer Yetzirah (boek van formatie/transformatie), die men aan de vlammen heeft weten te onttrekken omdat het uit slechts één tot vier pagina's bestond. Volgens sommigen is voor dat geschrift de klank belangrijker dan de betekenis, die in duisternis gehuld is. De vermaarde torahkenner Aryeh Kaplan heeft daar in het Engels een uitgebreid boek over geschreven waarin hij de mystieke en magische implicaties van de Sefer Yetzirah uiteenzet. De meditatieve Zohar wist aan de verbrandingen te ontkomen omdat die in een niet Joodse drukwinkel werd vermenigvuldigd.⁵⁾

Ook de Talmoed wist de dans te ontspringen omdat er onnoemelijk veel exemplaren van bestonden en de verbrandingen vooral in Frankrijk plaatsvonden. En het moet gezegd worden dat de Talmoed niet kabbalistisch is, alhoewel het, om de woorden van Gregorius IX te gebruiken, "*ieder soort gruwelijkheid en godslastering bevat tegen de*

Christelijke waarheid". Deze uitspraak was gebaseerd op de getuigenissen van een tot een Christendom bekeerde Jood, Nicolaas Donin uit La Rochelle. Donin ging in 1238 naar Rome en presenteerde zich bij de paus, waar hij de Talmoed openlijk veroordeelde; 35 artikelen werden geformuleerd waarin Donin de kwaadaardige aanvallen op de maagdelijkheid van Maria aan de kaak stelde en op Jezus' godheid, hetgeen waar blijkt te zijn indien wij het klassieke werk uit 1903 erop naslaan van Robert Travers Herford: "Christianity in Talmud and Midrash". In 1240 herhaalde hij zijn beschuldigingen tijdens de Disputatie in Parijs waarna Koning Lodewijk IX het bevel ondertekende voor de publieke verbranding. Er waren in de exemplaren uit die tijd heel wat verwensingen te vinden tegen Christus en zijn Moeder, die nochtans gecastigeerd zijn tijdens de Joodse Synode van 1631 in Polen. De door de Joden geleden vervolgingen waren daar niet vreemd aan. De eerste boekdrukeditie van de gehele Talmoed, die nog alle aanrandingen van het Christelijk geloof en een gezonde moraal bevatten, werd in 1520 in Venetië gepubliceerd. De Basel-editie van 1578 was reeds gekortwiekt, wat voorafging aan het besluit van Paus Sixtus V, die in 1585 toestemt dat de Talmoed na censurering mag worden uitgegeven.⁶⁾ Paus Clementus VIII (1592-1604) beval echter dat de Joden moesten worden uitgewezen en hij verbood weer het drukken van de Talmoed (samen met alle andere Joodse werken). De uitgave van 1644-'48 in Holland is echter bijna identiek aan de Venetiaanse want de Joden, die destijds Spanje en Portugal waren ontvlucht, hadden daar onderdak gevonden.⁷⁾

10 – De Merkabah Mystiek

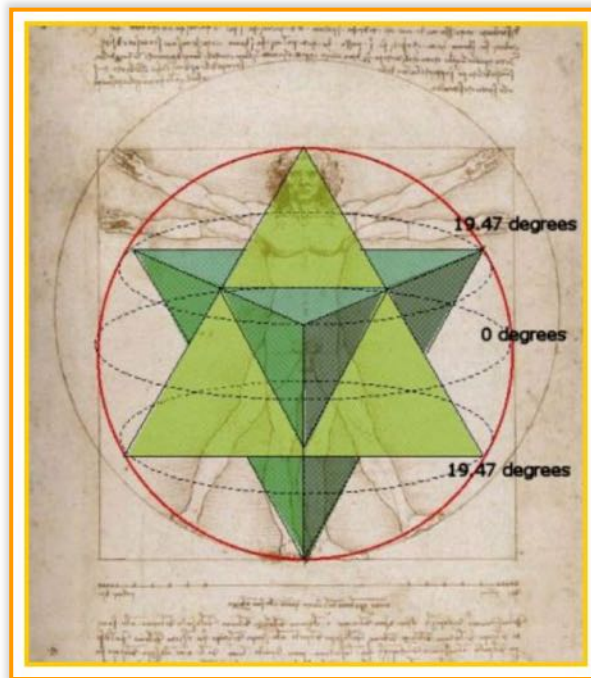
Het verhaal gaat, of eerder de mythe, dat koning David de Davidster of Magen David als magisch symbool op zijn wapenschild droeg.⁸⁾ De naam is misleidend want de oorsprong van dit symbool (het hexagram) gaat veel verder terug. Het vertegenwoor-

5) De Zohar is niet alleen meditatief geïnteresseerd. De geschreven versie stamt uit de tweede eeuw van onze jaartelling en is daarom van ouder datum dan de Talmoed. Er blijken in het verleden heel wat Joden door bestudering van de Zohar geconcludeerd te hebben dat het Christendom de logische voortzetting is van Synagoge en Tempeldienst, en die zijn daarom Christen geworden. Zo komt de Heilige Drievuldigheid veelvuldig in dat boek ter sprake. Dit verklaart waarom volgens de officiële Joodse lezing de Zohar in de 13^e eeuw werd geredigeerd, maar erudiete Joden weten wel beter. Het erkennen van de leer van de Heilige Drievuldigheid vormt impliciet een erkenning van Jezus als Zoon van God, en dat is iets waar de autoriteiten liever niets mee te maken willen hebben.

6) In de 19^e eeuw publiceerde Rab R. Rafaël Nathan Nota Rabinovicz een veeldelig werk dat bekend staat als de Dikdukei Soferim, met tekstvarianten van de München uitgave (1342) en andere vroege Talmoed geschriften. Extra varianten komen voor in de Gemara Shelemah en Oz ve-Hadar publicaties. Deze tonen niet de teksten van de later ontdekte Oosterse, Yemenitische en Geniza manuscripten. Rabinovicz's werk bevat de varianten van een bepaalde tekst waaronder ook de godslasteringen die in de geschoonde edities ontbreken. Tegenwoordig bestaan er ook CD-ROM archieven met krachtig zoekroutines, zoals de veel gebruikte Eidei Nusah.

7) De Babylonische Talmoed werd voor het eerst in een Engelse vertaling gebracht in 1903 van de hand van Michael L. Rodkinson, hetgeen in de periode van 1937 tot 1952 door de Engelse Soncino vertaling werd gevolgd (5,5 mln woorden). De uitgave van Rodkinson bevat 'volledige' vertalingen van de gedeeltes die betrekking hebben op de Festivals en Jurisprudentie. Indertijd kreeg hij veel kritiek van de traditioneel ingestelde Joden die vonden dat een talmoedvertaling ongepast is, maar hij kreeg ook kritiek van hen die vijandig staan tegenover de Talmoed en het Jodendom in het algemeen. Rodkinson voltooide ongeveer een derde van het werk. De meest kwetsende kritiek was dat hij opzettelijk materiaal had verwijderd om een kwade Joodse agenda te verbergen. Maar dat is onjuist. Rodkinsons Talmoed is per definitie een inkorting voor moderne lezers want sommige onderwerpen zijn voor onze huidige tijd van weinig belang. Hij liet ook gedeeltes weg waarin het debat in totale duisternis verzandt, maar hij gaf ook altijd precies aan waar dat het geval was.

digt de Merkabah, een geheimzinnig concept waarmee werelden gecreëerd en vernietigd zouden kunnen worden. Men vertaalt het meestal als voertuig of troonwagen, wat zich in Ezechiëls visioen, dat van zijn eerste hoofdstuk, zou bevinden, waar troonwagen met ‘werk’ of ‘maaksel’ wordt getypeerd; de term (troon)wagen komt in dat hoofdstuk niet voor. Door deze interpretatie van de vroegere Joodse schriftgeleerden wordt dit hoofdstuk nog altijd uit de publieke schriftlezingen weggelaten. De Mishna Megilla 4:10, die de mening vertolkt uit de tijd toen Christus leefde, zegt dat de lezing van dit hoofdstuk werd verboden omdat men bezorgd was over de risico’s van ongecontroleerde mystieke experimenten. Merkabah is Hebreeuws maar ook Arabisch en is een woord dat gewoon rijtuig betekent en meer dan veertig keer in de Bijbel voorkomt. Maar het mystieke, zeg maar rustig magische concept, is niet zo onschuldig. Om maar een willekeurig voorbeeld te citeren uit de Joodse mystieke literatuur - waarbij u zich niet moet inspannen om te begrijpen wat met deze geëxalteerde taal wordt bedoeld: *“Hij die dit mysterie begrijpt, zal de gehele Merkaboth en alle gradaties van emanatie begrijpen welke de vorm aannemen van ontvanger en beïnvloeder. (...) Niet alsof daar de feitelijke vorm van een androgeen was, God verhoede dat men zo iets gelooft en zulk een laster verkondigt (...) (Maar) iedere gradatie van alle gradaties van YHWH (God) heeft twee gezichten. (...) een (vrouwelijke) kracht om te ontvangen en een (mannelijke) kracht van emanatie (...) en zo worden de Merkaboth androgeen genoemd (...) Dit is een groot mysterie onder de mysteriën der Cherubijnen en het mysterie van de vorm van de Merkabah.”*⁹⁾

De term Merkabah is oorspronkelijk ontleend aan de Egyptische mysteriediensten en is een combinatie van drie Egyptische/Koptische woorden waarvan Ka en Ba bekende begrippen zijn die in de meeste boeken, die zich met het oude Egypte bezighouden, worden verklaard. Mer is ook courant en komt bijvoorbeeld in het woord merkhet voor, een soort sextant. Mer bestaat uit een ongebruikelijke combinatie in de Egyptische grammatica van ‘m’ en ‘er’ en de exacte betekenis is onzeker. De ‘m’ zou plaats of

8) Het vroegste Joodse hexagram is een zegel van Jozua Ben Asayahu in Sidon uit de 6^e eeuw v. Chr. Ongeveer acht tot tien eeuwen later verschijnt het weer in een synagogesculptuur in Capernaum. Het is interessant dat er ook een swastika in die synagoge voorkomt.

9) “The Hebrew Goddess” van Raphaël Patai # 1967 (pp. 172-73).

instrument kunnen betekenen en ‘er’ opstijging. Mer wordt in hiëroglief als een driehoek getekend en meestal met pyramide vertaald. In de combinatie mer-ka-ba wijst het op een lichaam of container van vuur (het eigenlijke voertuig), waarbij de twee andere termen als een paard en een voerman mogen worden gezien (rakab is Hebreeuws voor paardrijden). Om te begrijpen hoe dit met de Davidster verband houdt moeten wij ons het platte embleem ruimtelijk voorstellen. De driehoek wordt dan een soort pyramide, tetraëder geheten (3 zijkanten + bodem). Twee tetraëders door elkaar heen, waarbij van de ene de top omhoog wijst en van de ander omlaag (zoals de twee driehoeken van de Davidster), vormen een gecompliceerd lichaam gekend als de stertetraëder. Ieder mens zou zich binnen zo’n geometrisch lichaam bevinden dat zich normaal in ruststand bevindt (totaal bewegingloos). Met een bijzonder soort meditatie zou het mogelijk zijn om de twee lichamen tegengesteld aan elkaar te laten tolleren. Op hetzelfde moment, zo leert men, ontstaat een krachtveld dat een levend Merkabahveld heet of levende ziel die als bij de geest uit de fles alles doet wat meester Alladin (de Ba) gebiedt.¹⁰⁾ Ka, het derde woord, wijst op de hogere werkelijkheden waarbinnen deze figuur zich zou kunnen bewegen in de trant van de science fiction films die nu vaste kost zijn geworden op ons televisiescherm. Ka + Ba vertegenwoordigt een magisch concept dat is vervat binnen het zogenaamde Mysterium Coniunctionis, waar via het instrument van de menselijke geest het stoffelijke kan worden gemanipuleerd.

*Capernaum synagoge 4^e-5^e eeuw AD
Combinatie Swastika en Davidster*

Het kan nauwelijks toeval zijn dat de termen Ka en Ba voorkomen in het woord kabbala. Hetzelfde gaat op voor de Ka’bah, een benaming die voor het belangrijkste Islamitische heiligdom wordt gebruikt, waar hadjigangers als bij een woest draaiende swastika omheen kolken (de toer moet rennende worden volbracht). Inderdaad is er nog een ander embleem dat de Kaba of Merkabah vertegenwoordigt en dat is het Duitse hakenkruis,¹¹⁾ ook swastica geheten, een Sanskriet woord dat voorspoed betekent. Het embleem is niet Hitlers uitvinding want het is bijvoorbeeld in Chatal Huück ontdekt, een 8.000 jaar oude nederzetting in Turkije. Hiermede bezit het hakenkruis oudere geloofsbrieven dan de Davidster. Het hakenkruis stelt een draaiend lichaam voor – de levende Merkabah – en kent vier of, zoals bij de Druïden en Basken, drie benen. Een toeristische attractie in Baskenland, de ‘el toro de fuego’ geheten of stier van vuur, toont een namaakstier waarop zich een rondtollend hakenkruis bevindt dat door vuurpijlen wordt aangedreven. Het hierboven vermelde dient slechts ter illustratie. Maar weet dat de verschillende objecten van de Joodse mystiek, zoals de manipulatie van Gods Naam, de Sefirot en dergelijke, binnen een vastomlijnd filosofisch en wiskundig systeem passen, alhoewel slechts een enkeling binnen het Jodendom zal begrijpen waar het om draait. Die enkeling zal zijn kennis niet zomaar verkondigen, maar het slechts in directe taal, als bij mond op mond beademing, van leraar op leerling doorgeven. Men kan daarom levenslang kabbala bestuderen en nog steeds niet weten wat ‘des Pudels Kern’ is.

11 – De Restauratie van de Occulte Leer

Hoe heeft de heropleving van de Egyptische oergnosis gestalte gekregen? Een belangrijke stap was de oprichting van de Tempel van Begrip, een door de Verenigde Naties

10) Alladin = Allah Djin, en betekent ‘geest van God’.

11) Niets wijst erop dat Hitler, die voor dit soort dubieuze zaken een macabere belangstelling toonde, wist dat het hakenkruis en de Davidster symbolen van gelijke strekking zijn. Er bestaan verschillende interpretaties voor het hakenkruis, net als voor de Davidster, die elkaar niet hoeven uit te sluiten.

gesteunde intergeloofsorganisatie. Deze is in 1960 opgericht dankzij de persoonlijke inzet van Eleanor Roosevelt, weduwe van de oud-president van de Verenigde Staten. Het initiatief kwam van een zekere Juliet Hollister naar wie de prijs is vernoemd die daar jaarlijks wordt uitreikt. Dit prestigieus instituut streeft naar de oprichting van een mondiale theocratische staat.¹²⁾ Toevallig komt 1960 overeen met het begin van een nog nooit vertoonde samenwerking tussen allerlei mystieke richtingen om hun geheime geschriften voor elkaar open te stellen en die middels intermediairs voor het grote publiek toegankelijk te maken. Het is een feit dat de boekhandels en zelfs wegrestauranten, zoals Arche in Frankrijk, een keuze bieden aan allerhande literatuur die over het occulte babbelen. Oude beschavingen, de Tibetaanse leer en buitenaards leven – intelligenter dan het onze – spelen daarin een hoofdrol naar het credo van Madame Blavatsky (1831-‘91), oprichtster van de Theosofische Vereniging, dat het fantastische eerder ingang vindt dan het normale. Die Blavatsky heeft de ‘pseudologica commenticia’ tot ware kunst verheven, dat wil zeggen de gefantaseerde schijnleer van het ware. Haar eerste zwaarlijvige boek uit 1877 heette “Isis Ontsluierd”, een veelzeggende titel. Elf jaar later komt haar magnum opus uit: “De Geheime Leer”,¹³⁾ een esoterisch werk dat onder trance werd neergepend, de bijbel van de daarna tot een machtige en veeltakkige boom uitgegroeide New Age-beweging, onontwortelbaar naar het schijnt. De messen zijn geslepen. De troepen staan klaar. Met de door de theosofen bijeengeroepen Parlement van Wereldreligies in 1893 werd onder leiding van Annie Besant ‘la scandaleuse’ het grondwerk gelegd voor de verbroedering tussen alle occulte bewegingen.¹⁴⁾

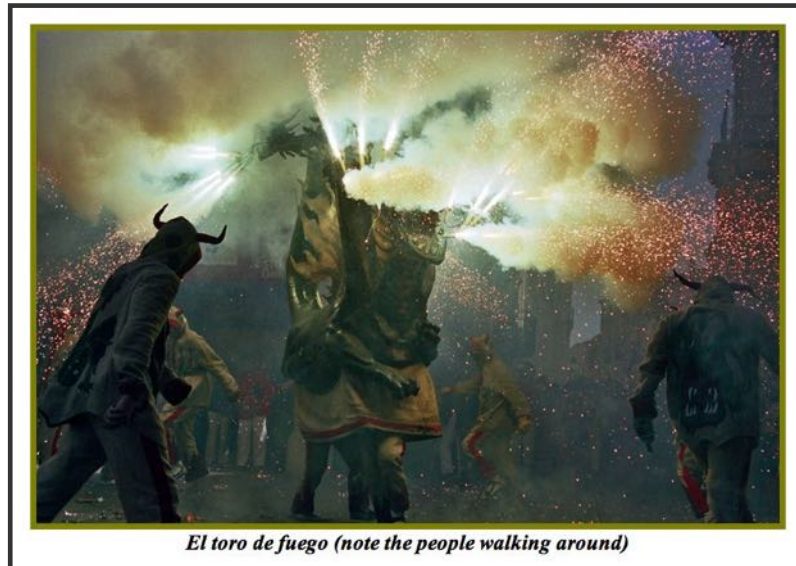
Chicago gaf in dat jaar onderdak aan een wereldtentoonstelling ter ere van Christof Columbus. Omdat zoveel mensen van over de gehele wereld de tentoonstelling bezochten gaf dit aanleiding tot het organiseren van een groot aantal kleinere conferenties, waaronder het Parlement van Wereldreligies (SPWR), dat ruimschoots het grootste conferentie was van alle initiatieven ter gelegenheid van deze tentoonstelling. Honderd jaar later werd een honderdjarige herdenking van deze conferentie gehouden in het Palmer House Hotel in Chicago waaraan 8000 mensen van over de gehele wereld deelnamen. De tussenliggende honderd jaar zag de lancering van veel van dergelijke initiatieven. Daaronder bevonden zich de Internationale Associatie voor Religieuze Vrijheid, het Wereldcongres van Geloven, de Tempel van Begrip, de Wereld Intergeloofsassociatie, de Wereldconferentie voor Godsdienst en Vrede, de Wereldraad van Kerken, de

12) Als wij het aanbevelingscomité van destijds voor de oprichting van Temple of Understanding bestuderen, lijkt het op een ‘who is who’ van de hogere politiek. Laat u niet misleiden: achter de fraaie taal van broederschap en medemenselijkheid heerst de valse oecumene volgens het beproefde recept van Simon de Magiër.

13) “The Secret Doctrine, die voor een belangrijk deel in Oostende werd geschreven, telt meer dan 2.800 pagina’s. Daarin werd de gedachte gelanceerd van de superioriteit van het Arische ras. Het rassenverdelingsexperiment van de Joodse holocaust was daar een uitvloeisel van.

14) Annie Besant was een agressieve propagandiste voor geboortebeperving. Haar voorwoord ten gunste van anticonceptie, samen met Charles Bradlaugh, in een editie uit 1877 van het schandalig bevonden boek van Charles Knowlton: “Fruits of Philosophy” (voor het eerst in 1832 gepubliceerd) leverde haar prompt een zes maanden lange celstraf wegens obscene smaad (obscene libel), een vonnis dat in hoger beroep werd vernietigd. Vervolgens voegde zij informatie toe over de primitieve en onsmakelijk aandoende contraceptie uit die tijd in een reeds eerder door haar geschreven brochure van de National Reformer, getiteld “The Laws of Population”, waarvan de verkoopprijs toegankelijk was gemaakt voor de gewone arbeider. De publieke verontwaardiging daarover bracht haar gewezen echtgenoot ertoe om hun dochter uit haar ouderlijke macht te ontzetten. In reactie op deze commotie werd triomfantelijk de Malthusian League opgericht waarvan zij de voorzitter werd, een organisatie die aan de wieg heeft gestaan van de internationale ontwikkelingen naar de moderne anticonceptie waarlangs ook, maar in een later stadium, de gelegaliseerde abortus provocatus ontstond.

Internationale Raad van Christenen en Joden en de Pontificale Raad voor Interreligieuze Dialoog. Recentere initiatieven zijn het Noord-Amerikaans Intergeloofs Netwerk (NAIN), het Verenigde Religies Initiatief (URI), en niet onvermeld mag blijven dat Paus Franciscus met de Amazone Synode in 2019 het startschot heeft gegeven om van de Roomse Kerk een verzamelpaats te maken van alle occulte bewegingen in de wereld, waarmede de facto het Christendom op een zijspoor wordt gezet zo niet bestreden.

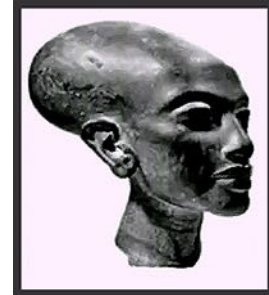

Essentieel voor de restauratie van de Gnostiek – het is daarover dat die geheime leer gaat – is dat naast het gewone historische onderzoek een initiatie door een Meester onontbeerlijk is. Die meester of goeroe kan ook een gezondene zijn vanuit hogere sferen. Hij kan zelfs ‘tijdelijk’ bezit van je nemen, wat ze met een vrolijk woord een walk-in of wandelgast noemen. Gezellig, kom binnen! In het Christendom hebben ze daar een betere naam voor: demonische bezetenheid. De restauratie van de Gnostische ketterij van Simon de Magiër werd aan de vooravond van het eeuwfeest van de Franse Revolutie (1888) bewerkstelligd door de Fransman Jules Doinel, raadsheer van de Grote Oriënt der Vrijmetselarij. Dit vond onder Satanische inspiratie plaats waaraan Doinel, die later Christen werd, zich toen moedwillig aan heeft overgeleverd. Hoe dat is verlopen, valt te lezen in “Lucifer Ontmaskerd” dat hij vanuit een geest van eerherstel heeft geschreven voor zijn vroegere wandaden. De restauratie van de Egyptische oergnosis was minder eenvoudig; een project van lange adem, aanvankelijk via de ingang van het Hindoeïsme. “Moraal en Dogma der Vrijmetselarij” van de Amerikaanse Vrijmetselaar Albert Pike, dat in 1871 verscheen, kan als een aanvulling op Blavatsky’s Geheime Leer worden beschouwd en als een poging om eenheid te scheppen binnen het uitgebreide en tegenstrijdige heidens erfgoed. (p. 540)

Het idee dat geschriften, zoals die van Doinel, die zelfs het predikaat wetenschappelijk verkregen, via duivelsverering tot stand komen, wordt misschien als ongeloofwaardig van de hand gewezen als iets dat niet bij onze tijd past die in het teken van de rationaliteit staat. Dat het rationele denken uitsluitend gebaseerd zou zijn op de natuurlijke rede is een zorgvuldig in stand gehouden mythe! De Satanische inspiratie is een logische tegenhanger van het Christelijk geïnspireerd denken. Thomas van Aquino zei dat de gave van wijsheid het voorrecht is van hem die in staat van genade leeft. (Quest. 15:3) Reeds Augustinus zei dat de intelligentie aan de zuiveren van hart toebehoort. De menselijke natuur behoort ondergeschikt te zijn aan de rede die op zijn beurt doordrongen moet zijn van de genade, wat heel mooi is verwoord in een contemplatie van Ignatius van Loyola: *“Neem Heer en ontvang mijn hele vrijheid, mijn geheugen, mijn intelligentie en geheel mijn wil, neem alles wat ik bezit. U hebt mij alles gegeven; aan*

U Heer geef ik het terug. Alles is het Uwe, beschik erover naar uw goeddunken. Schenk mij uw liefde en uw genade: dat volstaat.”

De restauratie van de Egyptische oergnosis is rond 1970 voltooid. Een doorwrocht boek op dat gebied, dat in 1990 voor het eerst verscheen, komt van een Amerikaan die zich als Drunvalo Melchizedek presenteert. Dat klinkt overtuigender dan Bernard Perona. Zijn boek is in tientallen talen vertaald waaronder Nederlands. Uitgangspunt is een geometrisch ontwerp dat uitmondt in de Merkabah meditatietechniek. Het is doorspekt met wiskunde. Daar is, zou men zeggen, niets mis mee, maar en passant wordt de lezer met gedachtenspelsels bevuild die onverenigbaar zijn met het Christendom.¹⁵⁾ Nadat Drunvalo zich overal ter wereld bij een zeventigtal meesters van verschillend mystiek pluimage had laten inwijden, wat sinds de jaren zestig een nieuw fenomeen is, ging hij ter verdieping van zijn kennis als een soort kluizenaar leven. Van 1984 tot 1991, vertelt deze Drunvalo trots, kreeg hij bijna dagelijks bezoek van “iemand uit een hogere dimensie” in de gedaante van een Egyptisch uitziende man, die zich de god Tut noemde,¹⁶⁾ een demon dus, en die hem hielp verbanden te leggen en tot ontdekkingen te komen ten aanzien van de Egyptische oergnosis. De Amarna periode van de 14^e eeuw v. Chr. speelt daarin een grote rol. De verbazingwekkende lichaamsverhoudingen van Akhen-Aton en Nefertite, de twee centrale figuren uit die periode, zouden bewijzen dat zij afkomstig waren van een verre buiten ons zonnestelsel gelegen planeet. Daar doet men nogal lacherig over en wijst dat af als degeneratieve afwijkingen omdat broers en zussen met elkaar trouwden. Indien degeneratief, zijn de tot ons gekomen gebeeldhouwde lichamelijke afwijkingen ook in die zin hoogst ongebruikelijk. Voorst zijn de afwijkingen bij alle familieleden gedurende verscheidene generaties volstrekt identiek en dat bleek niet samen te gaan met een verlies aan intellectuele vermogens; zo iets valt niet binnen de lijn der verwachtingen. Die dingen wijzen op iets anders dan degeneratie. Indien minder begaafd hadden ze hun heerschappij nooit kunnen handhaven. Nefertite betekent ‘de perfecte’ wat niet erg past bij een gehandicapte. Omdat de apocalyptische plagen die Mozes over het land zond ook door de Egyptische magiërs konden worden opgeroepen, wat ver buiten het bereik ligt van de normale magie, wijst dat erop dat deze farao-

Nefertite, de perfecte

15) Hier volgt een staaltje pseudologica commenticia uit Drunvalo's boek (p. 64):
 «« (...) elk menselijk bewustzijnsniveau heeft zijn eigen lichaamslengte. Het 1ste niveau van 42+2 chromosomen kent een lengte tussen de 1,20 en misschien 1,80 meter. In die categorie vallen met name sommige Australische Aboriginals (...) Het 2^e bewustzijnsniveau heeft 44+2 chromosomen, en dat zijn wij. Onze lengte varieert van 1,50 tot 2,10 meter. Wij zijn iets langer dan die eerste groep. Het 3^e niveau is aanzienlijk langer. Het chromosomen tal van 46+2 doorbreekt de ‘Werkelijkheid’ dankzij dat wat je het eenheids- of christusbewustzijn zou kunnen noemen. Die schaal loopt van 3 tot 5 meter. Dan is er nog een ander scala voor het 4^e niveau – de 48+2ers – die een lengte hebben van tussen de 9 en 10,5 meter. De laatste groep, de vervolmaakte mens, is tussen de 15 en 18 meter. Zij hebben 52 chromosomen. (...) De Joden onder jullie weten wellicht dat Metatron, de perfecte mens, die wij eens zullen worden, blauw is en 16,5 meter lang, onderwerp waar wij op zullen terugkomen als wij Egypte bestuderen. »»

Toch zijn deze absurde ideeën niet nieuw. Kijk maar naar de enorme standbeelden van Abu Simbel in Egypte en van Fort Gwalior in India met de 24 Tirthankaras die de perfectie zouden hebben bereikt. Perfectie, perfectie, telkens weer datzelfde woord.

16) Tut of Thoth is de Egyptische god die wordt afgebeeld met het hoofd van de vogel Ibis. Het is de god van kennis, geneeskunde en het schrijven. Tut-Mozes betekent ‘Tut is herboren (in deze persoon)’. Alhoewel het schrift in aanleg bestond, heeft dat pas onder Imhotep een grote vlucht genomen. Gezien de thematische overeenkomsten tussen de latere verering van Imhotep en die van Thoth, is het denkbaar dat Thoth gemodelleerd is naar Imhotep alias Jozef, de onderkoning van Egypte.

nieke dynastie het Merkabah geheim kende. Het ontrafelen daarvan was nu juist het oogmerk van de restauratie van de oergnosis. Zegt Drunvalo: *“Het mensenras was daar [in vroegere tijden] nog niet rijp voor.”* Die taak kwam nu Drunvalo en zijn gevolg toe, waarbij hij niet kieskeurig deed over iemands religieuze achtergrond. Hij richtte geen nieuwe sekte op. In zijn geschrift wordt de Merkabah onverbloemd uitgelegd onder het mom dat wij hier te maken hebben met een natuurkundig fenomeen. En daar schuilt het addertje in het gras. De New Age nonsens met zogenaamde schepselen uit andere dimensies, waartoe de geroepenen zoals Perona ook zouden gaan behoren, is een list om naïevelingen het bos in te sturen en pottekijkers zoals ondergetekende af te schrikken. Bedenk wel dat de Merkabah meditatie echt is en een enorm potentieel herbergt ter manipulatie van de ons omringende wereld. Tevens dient deze nonsens ertoe om mensen, die zich onder Perona in deze techniek verdiepen, steeds verder van de gezonde Bijbelse leer af te brengen en zo hun zieleheil op het spel te zetten.

Het abdomen, het achterhoofd en de nek bezitten opvallende kenmerken

12 – Wonder is Gheen Wonder

Het herstel van de Gnosis stelt zich ten doel deze in de praktijk te brengen. Zo belanden wij als vanzelf bij magie. Het gebezigde principe in de magische praktijk is altijd dat wordt vertrokken bij datgene wat binnen de natuurlijke scheppingsorde ligt. In zijn verkenning van de wetten der natuur vertolkte de Bruggeling Simon Stevin dit als volgt: *“wonder is gheen wonder”*. Volgens hem is iets een wonder zolang het niet wordt begrepen, maar zodra we een verschijnsel begrijpen is het ‘gheen wonder’ meer. Deze redenatie kan worden doorgetrokken naar de door God verboden magische praktijk; tegenwoordig spreekt men van paranormaal. Natuurlijk, wonderen bestaan, want ook de magie kent zijn grenzen. Een prachtig voorbeeld van een wonder van het onmogelijke gebeurde op 29 maart 1640 in het Spaanse Calanda op voorspraak van Onze Vrouwe del Pilar (de Allerheiligste Maagd Maria). Op die dag kreeg een jonge boer zijn been terug dat twee jaar eerder was geamputeerd. Onlangs heeft een journalist van het Italiaanse blad La Stampa, Vittorio Messori geheten, dit goed bedocumenteerde voorval geverifieerd en zijn bevindingen neergelegd in *“Il Miracolo”* (1998). Hij is na bestudering van de uitgebreide kerkelijke archiefstukken tot de conclusie gekomen dat dit wonder daadwerkelijk heeft plaatsgevonden en zich aan mythevorming heeft onttrokken.¹⁷⁾

Een type wonder dat buiten iedere verdenking staat, is het uit de doden opwekken. Dat komt alleen God toe. Het ligt voor de hand dat de zoon des verderfs, die zich als God uitgeeft (2 Thess. 2), dat zal willen bewijzen door een lichaam uit de dood op te wekken, maar dat zal uit een schijndood zijn. Om elke verdenking daarvan uit te sluiten was het nodig dat voordat Lazarus door Jezus werd opgewekt zijn lichaam al vier dagen dood was en lijkstank produceerde. (Joh. 11) Dat was opzettelijk, want Jezus draalde twee dagen voordat hij zich naar zijn huis begaf. Dat leverde aan het Joodse priestercollege het onomstotelijke bewijs van de sacraliteit van Jezus' zending. Dat leverde aan het Joodse priestercollege het onomstotelijke bewijs van de sacraliteit van Jezus' zending en dat hij dus unstoppable was. In volle kennis daarvan zochten zij Hem vanaf dat moment te doden, niet vermoedend dat Jezus ook voor hen de kruisdood zou sven, niet vermoedend dat Gods barmhartigheid zich ook naar hen uitstreckte. Aan Lazarus opwekking uit de dood herinnert nog steeds de plaats Bethanië. Israëli's noemen die plaats tegenwoordig Bethanya, maar de Arabische inwoners – die bepaald geen Christen zijn – spreken van El-Lazariyeh, wat 'plaats van Lazarus' betekent.

De opwekking van het in die hitte al stinkende lijk doet de vraag rijzen wat de betekenis is van Jezus' uitspraak: *“Voorwaar, Ik zeg u: wie in Mij gelooft, zal ook zelf de werken doen die Ik doe. Ja, grotere dan die zal hij doen, omdat Ik naar de Vader ga.”* (Joh. 14:12) Wat zijn grotere wonderen? John Gill becommentarieert dit vers aldus:

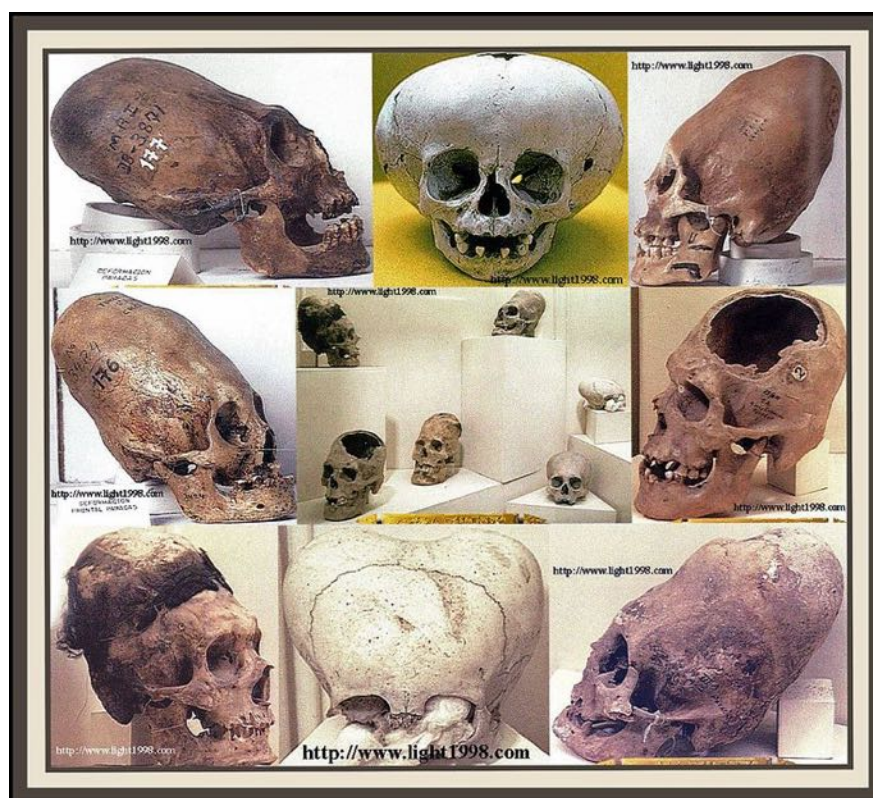
«« De bekering van een zondaar is een groter werk dan een der wonderen om doden op te wekken, want dit omvat alle wonderen in één keer: hier ontmoeten we een zondaar die is opgewekt (Rom. 11:15), die dood was in overtredingen en zonden; iemand die blind geboren was en niet kon zien; iemand die doof was voor de dreigementen van de [Bijbelse] Wet en tevens voor de aanlokkelijke stem van het Evangelie. En deze persoon werd in de gelegenheid gesteld om te horen opdat hij leven zou, terwijl hij steeds verder besmet was met de melaatsheid der zonde, thans daarvan gereinigd door het bloed van het Lam. Zo is het. Terwijl een natuurkundig wonder bewijs geeft van de goddelijke almacht, is de bekering van een zondaar, wat een genadewonder is, niet alleen bewijs van Gods almacht en de grootsheid daarvan, maar meer nog van zijn buitensporige grootsheid [wat zeker gezegd mag worden na het werk van Christus' verzoenend kruislijden]. »»

Aangezien God via het waarschijnlijke, onwaarschijnlijke en het onmogelijke ageert, maken wij het ons onnodig moeilijk indien wij ons telkens afvragen of iets een wonder is in de betekenis van het onmogelijke doen, terwijl wij ons zouden moeten afvragen of in een bepaalde situatie sprake is van Gods handelend optreden. Ter illustratie: toen na de Exodus de wild stromende Jordaan moest worden gepasseerd – het was vlak na het regenseizoen – viel de rivier droog zodra de priesters met hun voeten het water raakten, wat volgens de bijbeltekst ontstond doordat bij Saretan het water als een muur omhoog rees. (Joz. 3:15-16) Dat zal zijn veroorzaakt omdat de kalkstenen wanden op die plaats ineens stortten. Was het miraculeus? Alleszins was de combinatie van factoren zodanig dat hier duidelijk Gods handelend optreden in kan worden herkend.

13 – Het Bijbelse verbod op Magie

In het licht van het Bijbelse verbod op magie is het belangrijk een juist beeld te vormen van wat magie inhoudt. Deuteronomium 18:11 stelt dat van Gods toegewijden niemand een 'yadoni' mag zijn, een woord dat soms met tovenaars of duivelskunstenaars wordt vertaald, of hij die geesten of orakels ondervraagt. Het is afgeleid van 'kennis hebben van het verborgene'. Niet toevallig is het Hebreeuws voor universum of wereld (olam) eveneens 'het verborgene', want de Oneindige is verborgen in zijn creatie. Jeremia 23:24 leest: *“Zou iemand zich in het verborgene kunnen verbergen, dat Ik hem niet zou*

zien? *Vervul Ik niet de hemel en de aarde?*” (Habahir 10, Midr. Dev. Rab. 2:26) Yadoni wordt in de Engelse Bijbel met ‘wizard’ vertaald dat in oud-Engels ‘wijze’ betekent en feitelijk de beste vertaling is. De drie wijzen uit het Oosten, die vanuit het heidendom het kindje Jezus kwamen opzoeken worden in de Griekse grondtekst tot viermaal toe ‘magos’ genoemd, dat een leenwoord is van het Perzische ‘mag’ in de oude betekenis van magiër. Dat sluit goed aan bij het Hebreeuwse yadoni. De yadoni zijn zij die tekenen verstaan (de drie koningen waren sterrenwichelaars) en de manier verstonden om vanuit de natuurlijke orde datgene te doen wat buiten ons normale bereik ligt. In de uitgebreide verbodsluist van Deuteronomium 18:10-11 worden gerelateerde praktijken opgesomd die God gruweldaden noemt, zoals waarzeggerij, tovenarij, geestenbezweering en de geesten van de doden oproepen. Daaruit blijkt dat wie zich met het paranormale bezighoudt zich op een hellend vlak begeeft.

Van het een komt het ander. “Ik doe slechts een beetje dit of dat” is zichzelf voor de gek houden. Omdat magie zich binnen de scheppingsmogelijkheden begeeft, is niet altijd even duidelijk waar het op dit glibberige pad om gaat. In het bekende hoofdstuk over de Liefde vinden wij: *“De Liefde vergaat nimmer, maar de gave der profetie die zal verdwijnen. Ons kennen is ten dele en stukwerk ons profeteren. Wij allen zien als in spiegelende troebelheid.”* (1 Kor. 13:8-12) Toch is een veelgehoorde argument: “Ik heb dit vanaf mijn geboorte. Het is een gave Gods en daarom is het geoorloofd.” Hoe dom! Staat niet in Zacharia 13:2-4:¹⁸ *“Ik zal de namen van de afgoden uitroeien alsook de spreekbuis en zijn onreine geest. Als zich dan het geval voordoet dat iemand orakelt,*

17) De R.-K. Kerk is altijd weinig geporteerd geweest voor wonderen. Traditioneel is zij huiverig voor de sensatiezucht van het gewone volk vanwege het onbeheersbare aspect daarvan. Dit is een van de factoren die maken dat de Kerk altijd voorzichtig was bij de constatering van een wonder, mijns inziens vaak te voorzichtig. De gedachte was dat het onderzoek van een wonder tot het terrein van de Kerk behoort, waarbij de verificatie van feiten tot de eerste prioriteit behoort; vervolgens wordt dan op grond van de feiten een natuurlijke uitleg gezocht. Zij ziet een bovennatuurlijk ingrijpen als een goddelijk middel om zichtbare demonstraties toe te voegen aan goddelijke openbaring. (Dei Filius hfst. 3)

zullen zijn vader en moeder hem met de dood bedreigen vanwege de valsheid van zijn tong. In die dagen zullen ze zich om hun gezichten en voorspellingen schamen en geen haren mantel aandoen om te liegen.” Haren mantel wijst op het dierlijke. Ons eigen innerlijke licht komt tussenbeide vanuit onze gevallen natuur. Onze dekmantel is die van de rauwe en ‘harige’ Ezaü wiens blik slechts op het aardse was gericht. Zo’n mantel is glorieus. Het is een presentatie van het licht, het goddelijke; maar het goddelijke dat is verduisterd is nog altijd licht. Onze corrupte natuur pretendeert bron van goddelijke inspiratie te zijn, maar het sleurt ons mee in de bodemloze put.

Ook Johannes de Doper droeg een haren mantel. Ook hij worstelde met zijn menselijke natuur. Alhoewel de grootste heilige ooit was ook zijn kennis ten dele. Ik citeer nu uit “De Verwachting der Joden”, een vroeg-Christelijk werk:

«« De zienswijze van Johannes de Doper is een opmerkelijk voorbeeld van wat wij vaak tegenkomen, van gedeeltelijke goddelijke verlichting, de duidelijkste kennis op sommige punten en absolute onwetendheid op andere. Dankzij het licht van inspiratie schetste hij in enkele woorden de aard van het Rijk der Hemelen, waarvan hij de komst voorspelde, en hij toonde aan dat het iets totaal anders was dan de verwachting van de Joden, zoals die vanuit de oudste tijden was overgeleverd; maar ten aanzien van de details schijnen zijn ideeën nogal vaag te zijn geweest, en hij schijnt geen zekere kennis te hebben gehad van het feit dat Jezus de Messias was, alhoewel hij Hem had gedoopt en de hemelse tekenen had ontvangen die daarvan getuigenis hadden afgelegd. »» (The ArchkoVolume)

De opmerking “*Johannes de Doper schijnt geen zekere kennis te hebben gehad van het feit dat Jezus de Messias was*” behoeft enige toelichting. Toen hij Jezus doopte meende hij over de zekere kennis te beschikken dat Jezus de Messias was. Tot dan toe kende hij Hem persoonlijk, en achtte Hem hoger dan zichzelf, maar pas toen het voorzegde teken van de Heilige Geest had plaatsgevonden, die als een duif op Jezus neerdaalde, en de ‘Bathkole’ – de Stem van God – uit de hemel had weerklonken met (Mt. 3:17): “*Gij zijt Mijn geliefde Zoon in wien Ik Mijn welbehagen heb*”, toen pas wist Johannes dat deze Jezus de door de eeuwen heen voorspelde Messias was. In de zekerheid van die dagen kon hij uitroepen (Joh. 1:34-35): “*Deze is de Zoon van God!, en ‘s anderdaags, ziende op Jezus: Zie het Lam Gods!*” Maar later, toen hij in het uitzichtloze stinkende cachot van de viervorst Herodes zat en zijn verwachtingen aangaande een glorieus en zegevierende Messias werden gelogenstraft, werd hij heen en weer geslingerd aangaande de zekerheid van zijn verwachting en de zekerheid van de tekenen die hem waren geopenbaard, die Johannes nu als een verre herinnering toeschenden, en begon hij knagende twijfels te hebben over Jezus’ messiasschap, die toch óók zijn neef was.

18) In de meeste vertalingen staat in de tekst van Zacharia 13:2-4 ‘profeet’ en ‘profeteren’ in plaats van het door mij verkozen ‘spreekbuis’ en ‘orakelen’. De term profeet slaat ook op de waarzegger Bileam (vergelijk 2 Petr. 2:16 en Num. 22:7). De vertaling spreekbuis en orakelen is geoorloofd vanuit de Hebreeuwse neiging om in analogieën te denken. Neem bijvoorbeeld het Hebreeuwse ‘herem’, hetgeen ofwel een vervloeking (bar-ak) inhoudt door afscheiding van God, ofwel een zegening en uitverkiezing (opnieuw bar-ak) door een afscheiding van de menselijke gemeenschap met de bedoeling zich aan God toe te wijden. Die tweeledige interpretatie vinden wij terug bij ‘baka’, hetgeen kleven of splijten betekent. Net als in het Nederlands of het Engels betekent (aan)kleven of (be)klijven ook kleven; als wij de klinkers e, ie en ij als gelijkwaardig beschouwen. Adam en Eva kleefden aaneen, maar hun twee-eenheid werd na de zondeval gekleefd, wat in beide gevallen ‘baka’ betekent. Meestal wordt voor Genesis 2:24 een vertaling gegeven in de zin van: “Daarom zal de man zijn ouders verlaten en zich aan zijn vrouw hechten.” In Statenvertaling staat correct ‘aankleven’ in plaats van aanhechten. Nota bene: Dit vertegenwoordigt een onmogelijke conditie voor de huidige mens. Deze toestand vormt wel de grondslag voor de totale aaneenkleving van de harten van Jezus en Maria, die beide gegeven zijn om alles in allen te herstellen.

In de zojuist geciteerde zachariatekst stond: *“Ik zal de namen van de afgoden uitroeien.”* Het is dus niet alleen onze eigen natuur die parten speelt. Het terrein van de geest is Satans specialiteit. Wie daar slentert om ons te overheersen behoort tot het maffiose wereldje van de ‘wandelgasten’. Die zullen niet aarzelen zich in ons spel te mengen opdat wij mede-acteurs worden. Daar kon de heilige pastoor van Ars over meepraten! Hij had heel wat te stellen met hun nachtelijke aanvallen.

Samenvattend kunnen we zeggen dat alles wat tot het gebied van de geest behoort ter manipulatie van het materiële, niet eigenmachtig mag worden betreden. Het is in het tijdsbestek waarin we nu leven verboden terrein. Pas op voor de hond! Als op dat gebied iets wordt gepresteerd moet God de initiatiefnemer zijn, zoals bij de genezing van Naäman, de krijgsoverste van de koning van Syrië. (2 Kon. 5) De profeet Elisa droeg hem op zich in de Jordaan te wassen. Naäman reageerde eerst kwaad want hij had verwacht dat Elisa naar buiten zou komen om de Naam van zijn God aan te roepen en zijn hand over de plaats te strijken om de ziekte weg te nemen. Maar niks daarvan. Helaas is de scheidslijn niet altijd eenvoudig te trekken, reden waarom heel wat charismatische bewegingen schipbreuk hebben geleden. Jessie Penn-Lewis heeft een meesterlijk boek geschreven, *“Oorlog tegen de Heiligen”*, waarin tot uitdrukking komt waarom Gods werken van de Geest zo dikwijls in het tegendeel verkeren.¹⁹⁾

Het voorgaande is slechts kinderspel in vergelijking met de Egyptische handelswijze. Dat is Magie met een grote M. Merkwaardig genoeg wordt daar in de Bijbel niet over uitgeweid. Blijkbaar had de generatie die toen leefde geen uitleg nodig en moesten toekomstige generaties niet op verkeerde ideeën worden gebracht. Het Bijbelse relaas begint met een verbod op magie met een kleine m: *“Een heks mag u niet laten leven.”* (Ex. 22:17) Maar het eigenlijke verbod staat in Deuteronomium 18, reeds aangehaald bij de bespreking van de yadoni. Onmiddellijk daarna komt in boeiend contrast de vermaarde messiaanse belofte (cf. Joh. 1:46, Hand. 3:22; 7:37), die als volgt is geformuleerd (Dt. 18:14-15): *“Deze volken, die ik om hun gruwelen zal verdrijven, luisteren naar geestenbezweerders en waarzeggers, maar aan u staat God dat niet toe. U zult naar een Profeet luisteren uit uw midden, die de Heer uw God zal verwekken.”* Het duidelijkste verbod tegen ‘Magie’ komt naar voren als het volk Israël veertig jaar later aan de poorten van het beloofde land staat. Er vindt dan een plechtige hernieuwing van het verbond plaats. Na aankondiging van straffen wegens eventuele verbondsbreuk staat tot besluit (Deut. 29:29): *“De verborgen dingen zijn voor de Heer onze God maar de geopenbaarde zijn voor ons.”* Weer die verborgenheid!²⁰⁾ Deze laatste bepaling mag niet los worden gezien van het rentmeesterschap. Nadat Israël uit de Egyptische slavernij was bevrijd, werden zij Gods uitverkoren natie in het rentmeesterschap van deze wereld. Dit is een gebruikelijke schriftuurlijke interpretatie waar Jezus op inhaakt met

19) *“OORLOG TEGEN DE HEILIGEN”* heet een leerboek te zijn over het werk van misleidende geesten onder de kinderen Gods. Het is een boek dat door de Engelse evangeliste Jessie Penn-Lewis werd geschreven als handleiding voor de eindtijdchristenen, de Christenen van onze generatie. Zij zullen het zogenaamde ‘restleger’ gaan vormen, waarvan sprake is in Openbaring 12:17. Daar heten ze “de rest van haar kinderen”. Waarom zou het een leger zijn? Omdat, zoals het boek aantoont, de nu losbarstende strijd vooral een strijd zal zijn tegen de boze geesten en van hun kant tegen ons. Maar ze zijn niet als zodanig te herkennen, want ze doen zich voor als engelen des lichts, als de liefde zelf, zo niet als God zelf. En velen laten zich misleiden omdat ze, zoals de brief aan de Thessalonicenzen schrijft, geen liefde voor de waarheid hebben gekend, de parel waarvoor ze alles opzij hadden moeten zetten. Dit boek werd geschreven nadat de schrijfster van nabij had meegemaakt hoe de opwekking van Wales in de jaren 1904-1905, wegens het imiterende en intimiderende werk van Satan, schipbreuk had geleden. Zij heeft daar haar lessen uit getrokken. Dit boek is in Nederlandse vertaling in 2015 door Maatkamp Uitgeverij op de markt gebracht. De oorspronkelijke titel luidt: *“War on the Saints”*, wat in 1912 voor het eerst werd gepubliceerd.

zijn parabel van de misdadige wijngaardeniers die de zoon vermoorden om zich aldus de eigendomsrechten toe te eigenen. (Mt. 21, Mc. 12 en Luk. 20) Het is evident dat een rentmeester niet dezelfde bevoegdheden heeft als de eigenaar. Dat betekent dat in Israëls rentmeesterschap niet alle mogelijkheden – de verborgen dingen – binnen Gods schepping verkend mochten worden. Magie past zeker in deze categorie, maar ook het eigenmachtig optreden binnen het wetenschappelijk onderzoek, waar nauwelijks nog een taboe heerst, of elk taboe ten slotte wordt opgeheven indien men dat werkelijk wil.

In dit verband wijs ik op Hebreë 11:3: *“Door het geloof begrijpen wij dat de werelden door het Woord Gods zijn toebereid, zodat wat men ziet niet gemaakt is uit dingen die gezien worden.”* De zichtbare materiële wereld is dus op het onzichtbare gebaseerd en niet andersom. Derhalve vertegenwoordigt de materiële wereld, datgene wat wij met onze zintuigen waarnemen, een lagere realiteit dan de onderliggende onzichtbare wereld die het in stand houdt. Evenwel bevinden beide zich in dezelfde realiteit. Zij liggen in elkaars verlengde. Via het materiële kunnen wij toegang vinden tot de wereld van de geest en andersom. In die zin kunnen wij de moderne wetenschappelijke onderzoekers als de magiërs van deze tijd beschouwen. Het behoort de Kerk toe om aan deze wetenschap te zeggen: *“Raak niet aan!”* Daarbij denk ik aan het Manhattan project dat tot de uitvinding van de atoombom heeft geleid,²¹⁾ maar ook aan het onderzoek bij mensen naar anticonceptie, kunstmatige inseminatie, geslachtskeuze, rassenveredeling, enz.²²⁾

Het spreekt vanzelf dat een maatschappij die niets wil weten van grenzen binnen het wetenschappelijk onderzoek zich ook de macht toeëigent over leven en dood. Nu verstaan we ook de uitspraak in 1 Samuël 15:23: *“Opstandigheid staat gelijk met de zonde van toverij, ongezeglijkheid met afgodendienst.”*, een beschuldiging die pas werd geuit nadat Saul met Gods Geest was gezalft. (1 Sam. 10:11) Vanzelfsprekend heeft de wetenschap net als een koning een geestelijke opdracht ten bate van het welzijn van de mensheid; wetenschappers zijn dus eigenlijk gezalft. Maar gezalft door wie? Wie is de god dezer eeuw? Dat is de mens. De hele inrichting van onze maatschappij is op onze zelfverheerlijking gericht waarmee een deur wordt geopend voor de antimacht, voor Lucifer en zijn trawanten. Als God de deur wordt gewezen laten ze zich niet onbetuigd. Het is in dit panorama dat zich de toren van Babel schetst, door de rabbi's van weleer het huis van Nimrod genoemd, want dat is het beeld van de eendrachtige ijver, organisatie en betrokkenheid van velen voor de totstandkoming van het kwade rijk. Babel staat symbolisch voor de kwade en magische uitdrukking van het Woord. Het betreft een anti-model, een anti-zalving. De pinakel reikt bij wijze van spreken nog steeds tot in de hemel en spot daar met al wat van God is.

20) Voor de verborgen of geheime dingen staat in Deut. 29:29 'sathar' dat in het Hebreeuws haast identiek is aan 'esther' (de naam uit het boek Esther), een term waarin es(o)ter(isch) ligt opgesloten. (Nota bene: de woordstam kent in semitische talen geen klinkers.) Het is niet onwaarschijnlijk dat het Griekse esoterikos van de wortel 'str' is afgeleid dat in het Midden Oosten bekken een gebruikelijke woordstam was om het verborgene aan te duiden. Esoterikos of het occulte houdt ook verband met het Griekse 'eso', wat binnenin betekent.

21) Verbod op het gebruik van de atoombom volgt uit het Bijbelse verbod om tijdens een oorlog alle fruitbomen te kappen en putten te dempen, want na een oorlog moet het gewone leven weer op gang kunnen komen. (cf. Deut. 20:19-20 en 2 Kon. 3:19; 25:27)

22) Het moge verbazing wekken dat schrijver dezes zelfs het 'onderzoek' naar anticonceptie en kunstmatige inseminatie veroordeelt, bij mensen althans. Dit moet in het licht worden gesteld van de sacraliteit van het menselijk leven. Het zijn niet 'onze' kinderen, maar het zijn Gods kinderen die Hij als Vader onder onze hoede heeft geplaatst. Daarom roept Eva: *“Ik heb een jongen 'van God' gekregen.”* (Gen. 4:1)

APPENDIX

Jullie Heidense Praktijken zullen je naar de Hel voeren

Boodschap van Jezus, aan Maria Goddelijke Barmhartigheid van 3 juni 2013

(www.dewaarschuwing.be)

Mijn zeer geliefde dochter, de geseling die Ik momenteel onderga, is niet alleen door het op handen zijnde verraad van Mij binnen mijn eigen Kerk, maar heeft ook te maken met de bedrieglijke heidense afgoden die in de wereld van vandaag mijn plaats innemen.

Het heidendom groeit zeer snel en wordt als een nieuwe volkscultuur omhelsd, een alternatief voor het geloof in de Ene Ware God. Het neemt vele vormen aan. Het wordt bovenal voorgesteld als onschuldig vermaak voor diegenen die liefhebbers in New Age praktijken, en het als een belangrijk onderdeel van de persoonlijke ontwikkeling zien – een vorm van humanisme en eigenliefde.

Dit wereldwijde heidendom werd voor de eindtijd voorspeld [de tijd die aan het Vredesrijk voorafgaat]. En wat veel mensen betreft: zij kunnen niet zien voor wat het is. Het is een liefde die op zichzelf is gericht en op valse goden, in wie velen vertrouwen stellen wegens de zogenaamde magische voordelen die deze volgens hen te bieden hebben.

Velen die op zoek gaan naar verstrooiingen om de leegte in hun ziel op te vullen, doen dat door de ophemeling van boeddhabeelden die in hun leven, hun huizen en werkplekken centraal komen te staan. Zij worden in een gevoel geestelijke rust gewiegd wanneer ze heidense New Age praktijken beoefenen zoals yoga, reiki en zogenaamde meditatie. Spoedig daarna zal er een diep verlangen in hen opkomen, en ze blijven geloven in alle valse beloften die gemaakt worden door diegenen die deze gruwel beoefenen. Want dat is wat het is – een vorm van occultisme die vele miljoenen zielen blind maakt voor Gods Waarheid.

Weet dat om het even welke leer, New Age of een andere, die jullie grote geestelijke troost belooft en bedoeld is om jullie kracht te schenken ten dienste van egoïstische doeleinden, nooit van God kan komen. Elke leer die opdraagt dat jullie dergelijke beelden eren, die niet van God zijn, of waarbij je gevraagd wordt deel te nemen aan praktijken die het occulte erbij halen, moet tot elke prijs ontweken worden. Weten jullie niet wat die met jullie ziel, jullie geest en jullie lichaam doen? Zij verwoesten deze.

Zoveel zielen worden aangetast door deze praktijken, die de deur naar jullie ziel openen en Satan en zijn demonen toestaan jullie te verslinden. Vergis je niet, dit zijn krachtige praktijken, in die zin dat ze boze geesten aantrekken. Het gebruik van tarotkaarten, yoga, reiki en bepaalde vormen van meditatie die heidense praktijken omvatten, zullen jullie besmetten. Na verloop van tijd kunnen jullie ziek worden en van duistere wanhoop vervuld raken, omdat de geesten van het kwaad jullie leven binnendringen, waaruit nauwelijks te ontsnappen valt.

Dit zijn de tekenen van Satanische beïnvloeding in de wereld; veel demonen komen vermomd als engelen van het licht. Dat verklaart waarom diegenen die door engelenkaarten geobsedeerd raken en binnen deze engelencultuur zogenaamde verheven meesters erkennen, de geest van het kwaad omhelzen. En dat wordt dan als onschuldig vermaak voorgesteld...

De andere vorm van heidendom ligt in de praktijk van het Atheïsme. Diegenen onder jullie die trots zijn op hun Atheïsme en die wellicht een goed leven leiden, in die zin dat je vriendelijk en liefdevol bent voor anderen en je naaste met respect behandelen: weet wel dat het Koninkrijk van de Hemel jullie niet toebehoort. Ik kan jullie nooit in mijn Koninkrijk toelaten als je eenmaal je laatste adem uitblaast, hoezeer dit ook mijn Hart breekt. Als je Mij niet smeekt om je aan te nemen en wel voordat je sterft, dan kan Ik jullie niet helpen want Ik kan jullie vrije wil niet aantasten. Wie ook beweert dat Atheïsme er niet toe doet, is een leugenaar. De waarheid bestaat erin dat enkel degenen die Mij aanvaarden en God erkennen mijn Koninkrijk kunnen binnengaan.

Zovelen van jullie die zo'n verward leven leiden en geloven dat alles wel goed zal komen, hebben nog veel te leren. Dat is waarom mijn Vader toestaat dat 'De Waarschuwing' komt, want zonder dat zouden veel zielen recht in het vuur van de Hel storten.

Wees dankbaar dat jullie de waarheid gegeven wordt, want maar zeer weinigen van mijn aangestelde dienaars [de priesters] preken over de gevaren van het zondige leven dat jullie vandaag de dag leiden en de verschrikkelijke gevolgen die dat teweegbrengt.

Jullie heidense praktijken zullen je naar de Hel voeren. Jullie Atheïsme zal jullie van Mij scheiden. Enkel berouw kan jullie redden. Luister en neem de Waarheid aan, hoe onaangenaam jullie deze ook mogen vinden, en je zal het Geschenk van Eeuwig Leven gegeven worden – een leven waarnaar jullie op dit moment hunkeren, maar dat nooit van jullie zal zijn als jullie valse goden blijven vereren en Mij, Jezus Christus, afwijzen. De keus is aan jullie, alleen jullie. Niemand anders kan deze keus maken, want God heeft jullie de vrije wil gegeven om te kiezen tussen goed en kwaad. (Deut. 30:19) En nimmer zal Hij die van jullie afnemen zelfs niet als jullie de verkeerde weg kiezen.

Jullie Jezus